

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dodatkiem dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.*
 Z *poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wcl. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów*
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGŁĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Księstwa Naddunajskie. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Na założenie regularnej grecko-nieuniekiej trywialnej szkoły w tutejszej gminie *Rarańcze* przeznaczyła rzeczona gmina:

1. Grunt obejmujący jedną falcę czyli 2880 kwadrat. sążni przestrzeni.

2. Obowiązała się wystawić budynek szkolny wraz z pobocznymi zabudowaniami, posprawić porządki szkolne i utrzymywać zawsze w dobrym stanie.

3. Na opłacanie nauczyciela roczną kwotę 210 zł. w. a., na opędzanie posługi szkolnej i zakupowanie drzewa na opał szkoły, przeznaczyła obligacyę pożyczki narodowej w kwocie 5000 złr. mon. konw.

4. JO. książę Michał Stourdza przyczynił się do uposażenia nauczyciela dwiema obligacyami indemnizacyjnymi po 100 złr. m. k.

Bukowiński c. k. rząd krajowy ma sobie za szczególniejszą przyjemność podać tę dążność ku rozszerzeniu nauki między wiejskim ludem do wiadomości publicznej.

Czerniowce, 31. marca 1860.

Sprawy krajowe.

(Zaraza bydła.)

Lwów, 13. kwietnia. Według uwiadomienia król. pruskiej władzy rządowej w Opolu dnia 31. marca r. b. ustał już z dniem 10. marca tak w Jaskowicach, jak i we wszystkich innych miejscach okolicznych wszelki ślad zarazy na bydło, zaczęm poczynawszy od 4. b. m. uchylono wszelkie środki ostrożności przepisane dla miejsc zarazą dotkniętych, i otworzono wolną komunikacyę w całym opolskim obrębie administracyjnym.

(Podniesienie chowu koni w Węgrzech. — Napał na wartę w Preszburgu. — Żegluga na jeziorze Garda.)

Wiedeń, 11. kwietnia. *Pesth-Ofn. Ztg.* pisze: „Jak wiadomo przyzwolił Jego c. k. apost. Mość w zasadzie, by pozostałe z dobrowolnych patryotycznych składek sumy posłużyły na podniesienie chowu koni w Węgrzech, a pytanie, jak najstosowniej użyć do tego pomienionych sum miało być przedmiotem konkursu z dwoma nagrodami 200 i 100 dukatów w złocie. O wartości nadesłanych prac przysłużyła rozstrzygać komitetowi pesztyńskiego towarzystwa wyścigów konnych, do którego mieli się przyłączyć reprezentanci c. k. armii i węgierskiego towarzystwa gospodarskiego. Na podstawie tego najwyższego postanowienia c. k. jeneralne gubernium dla Węgier przeznaczyło obecnie do konkursu odpowiedź na zapytanie: „W jaki sposób najlepiej i najstosowniej da się podnieść chow koni w Węgrzech, uwzględniając przeznaczone na ten cel środki pieniężne, które osiągają wartość nominalną blisko 250.000 zł. w papierach z rocznym procentem około 12.000 zł.?” Prace konkursowe należy przed końcem czerwca b. r. opieczetowane i zaopatrzone godłem nadsyłać na ręce prezesa pesztyńskiego towarzystwa wyścigów konnych rotmistrza v. Heinrich.

— *Gazeta wiedeńska* donosi według *Preszburskiej gazety*: Około godziny kwadrans na pierwszą w nocy z d. 6. na 7. b. m. rzucono kamieniem na żołnierza na straży u c. k. magazynu wojakowego przy ulicy różanej. Pocisk spadł u nóg żołnierza nie zadając mu żadnego uszkodzenia, lecz zaraz na to padł drugi kamień, który ugodził w głowę żołnierza i zniewolił go dać ognia; na co dwóch ludzi w sukniach cywilnych pomknęło w głąb ulicy różanej. Tym co przypadli na wystrzał udzieliła straż powyższych wyjaśnień.

— W Trydencie wyszło urzędowe obwieszczenie, że regularne jazdy paropływami na jeziorze Garda między Rivą a Peschiera zostały na teraz zawieszone, bo z dwóch przeznaczonych do tych jazd paropływów c. k. floty jeden służy wyłącznie do posyłek wojskowych, drugi zaś znajduje się w naprawie.

Ameryka.

(Wypadki meksykańskie.)

Nowy Jork, 26. marca. Dnia 5go b. m. obległ jenerał Miramon Vera-Cruz w sile 6000 ludzi i z znacznym zasobem przyborów oblężniczych. Dnia 7go przypuścił szturm do miasta, lecz został odparty. Wieczór dnia 17. b. m. zamyślał Miramon rozpocząć bombardowanie. Paropływy „Jenerał Miramon“ i „Marquez“ nadesłane na jego wsparcie wpadły po krótkiej walce w ręce amerykańskiej szalupy wojennej „Saratoga“. Nie chciały na wezwanie wykazać się swym sztandarem a podczas walki wywiesiły banderę hiszpańską. Strata Amerykanów ogranicza się na trzech rannych. Meksykanie stracili 15 zabitych i 25 rannych. Obadwa pojmane okręta odesłano do Nowego Orleanu. Amerykański poseł ma upoważnienie zawezwać wojska na obronę amerykańskich obywateli. Rząd washingtonski pochwalił zachowanie się szalupy „Saratoga“ i wyprowadził kilka okrętów do Vera Cruz.

Telegram z Nowego Orleanu podaje następujące bliższe szczegóły o wypadkach pod Vera Cruz:

Dnia 6. b. m. zawinęły dwa paropływy „Miramon“ i „Marquez“ przed miasto i wzbraśniały się wywiesić banderę. Komandor Jarvis (dowódca amerykańskiej eskadry) wyprowadził szalupę wojenną „Saratoga“, aby zażądać wyjaśnienia. Obadwa chciały teraz odpłynąć, ale było już zapóźno. Kapitan Turner wyprowadził ku nim łódź z banderą parlamentarską, aby się dowiedzieć, jakiej są narodowości, ponieważ jednak dwa razy dały ognia, odwzajemniła strzały i „Saratoga“ i w jednej chwili rozpoczęła się ogólna walka. Obadwa paropływy wywiesiły teraz pawilony hiszpańskie, a po krótkim oporze, poddał się Marin, komendant wyprawy. Straty Amerykanów ograniczają się na 3 rannych. Meksykanie liczą 15 zabitych i 20 do 30 rannych.

W Vera Cruz panuje wielkie wzburzenie umysłów, francuscy i hiszpańscy kupcy uzalają się gorzko na postępowanie Amerykanów. Amerykańskiemu konsulowi w Vera Cruz odjęto *exequatur*. W nocy dnia 7. marca uderzył Miramon na miasto, został jednak odparty. Miasto znajduje się w najlepszym stanie obronnym i liczy 3000 do 7000 żołnierza załogi, która stoi pod rozkazami jenerała Iglesias. Pułkownik Lane, Anglik rodem, dowodzi w nowej warowni przed miastem, uzbrojonej częścią 84funtowymi działami. Parlamentarze wysłani od Miramona do angielskiego i francuskiego konsula w Vera Cruz nie zostali przyjęci. Miasto Meksyk obsaczyli ze wszystkich stron liberaliści.

Telegram washingtonski, pisany przed powyższymi wypadkami w Vera Cruz donosi:

„Mr. M'Lane przywiózł z sobą do Vera Cruz wyraźne pełnomocnictwo przywołać do miasta wojska amerykańskie dla obrony amerykańskiego konsulat i amerykańskich obywateli. Otrzymał także zlecenie nie uznawać blokady, jaką przy pomocy okrętów z Hawanny może ogłosić Miramon, bo blokada tamowałaby handel. Prezydent zawiadomił senat poufnie o zleceniach, jakie otrzymał M'Lane. Dnia 24. maja i 30. lipca z. r. ofiarował M'Lane z upoważnienia prezydenta 10 mil. dolarów za Niższą Kalifornię i prawo przejazdu z Rio-Grande do Mazatlan i z Arizony do Juaymos. Juarez domagał się oddzielnego traktatu, a na tem rozbiły się układy. W uzupełnienie powyższych wiadomości donosi korespondencya z Vera Cruz z dnia 23. marca, że pojmane okręta „Jenerał Miramon“ i „Marquez“ nabawiają rząd kłopotu. Jeżeli bowiem utrzymałoby się w sądach zaskarżenie i obadwa okręta poczytaneby zostały za statki korsarskie, to tem samem 200 pojmanych na nich ludzi musiałoby zginąć na szubienicy.

Hiszpania.

(Rozgraniczenie w Marokańskim.)

Madryt, 3. kwietnia. Dzienniki hiszpańskie podają teraz szczegóły o losie jenerała Ortegi i jego planie. Według dziennika *Correspondencia* miał on zabrać z sobą załogę Palmy pod pozorem, żeby przytłumić nniemane powstanie w Mahonie. Stanawszy pod tem miastem, zabrał część załogi na paropływ stojący w porcie, mówiąc swoim żołnierzom, że mają przytłumić powstanie, które wybuchło w głębi Hiszpanii. Ale gdy po wylądowaniu wyjął żołnierzom właściwy swój zamiar, musiał uchodzić przed nimi w góry, ponieważ okręta, któremi przyjechał, odpłynęły natychmiast na morze. Jenerałny kapitan Walencyi, jenerał Concha, kazał go ścigać natychmiast.

Plan Ortegi był, jak to wnosić można z wyboru okolicy Tortozy u ujść Elbra, dostać się za pomocą swoich stronników do pogórza, zwanego „el Maestrazgo“ na pograniczu Katalonii, Aragonii i Walencji, gdzie jak wiadomo, trzymał się także Cabrera aż do upadku górskiej twierdzy Morelli a z nią i całej sprawy Karlistów. Gdyby Ortęde był udał się ten plan, mógł potem łatwo przy pomocy swoich stronników zająć kilka miast w niższej Aragonii, i Hiszpania byłaby może w tej chwili widownią nowych zaburzeń, tem bardziej, że do powstania obrano chwilę, kiedy główna siła armii hiszpańskiej znajduje się w Afryce i przeto nie mógłby rząd stawić wielkiego oporu.

Depesza paryska utrzymuje, że hrabia Montemolin i jego brat są uwięzieni w twierdzy Morelli.

— *Correspondencia* z 2go b. m. donosi, że tak armia hiszpańska, jak i resztki armii marokańskiej powzięły z wielką radością wiadomość o zawarciu pokoju. Dnia 2go b. m. rozpoczęto prace demarkacyjne w pobliżu Centy. Gubernator z Tangieru otrzymał rozkaz od rządu marokańskiego, by wspólnie z jenerałem Echague przystąpił do wytknięcia granicy.

Anglia.

(Powrót wojsk z Indyi. — Doniesienia z Ameryki.)

Londyn, 8go kwietnia. *Observer* oświadcza, że podana w kilku dziennikach wojskowych pogłoska, jakoby reszta milicyi miała być zwołana do służby czynnej, jest zupełnie zmyśloną. Przeciwnie donosi ten dziennik, że zwołana już milicya ma być natychmiast rozpuszczona, ażeby jej kwatery mogły zająć wojska powracające z Indyi. „Pokazało się — dodaje — że Indye mogą się obejść bez znaczniejszej siły zbrojnej, niż do niedawna mniemano. Sądzą teraz, że 60.000 wojska europejskiego będą tam aż nadto dostateczne.“

— Paropływ „Azya“ przywiózł wiadomości z Nowego Yorku z 28. marca. *New-York-Herald* donosi, że propozycje Anglii do załatwienia sprawy San Juanu odrzucił rząd amerykański. Według doniesień z Vera-Cruz z 15. marca spełzło na niczem zawieszenie broni, i Miramon rozpoczął ze skutkiem dalsze oblężenie.

Francya.

(Nowiny dworu. — Stowarzyszenie reformy handlowej. — Publikacja nadzwyczajne. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 8. kwietnia. Donosząc o uroczystym przyjęciu nowego posła sardyńskiego kawalera Nigra w pałacu tuilerskim, dodaje *Monitor*, że tego samego dnia przyjmował Cesarz także jenerała Petitti, sardyńskiego komisarza do oznaczenia granic Sabaudyi i Nissy. Dalej ogłasza dziennik urzędowy dwa nadesłane Cesarzowi adresy podzięk i przywiązania.

— W pałacu Louvre ukonstytuowało się dnia 4go kwietnia stowarzyszenie dla popierania reformy handlowej. Prezydent izby handlowej z Mühlhausen, Dollfuss, wybrany został prezydentem. Około stu rękodzielników, kupców i wiejskich gospodarzy brało udział w zgromadzeniu.

— Według najnowszych wiadomości musiał jenerał Montauban dnia 3. kwietnia stanąć już w Hongkongu.

— W Orleanii uwięziła policja siedmiu ludzi, oskarżonych o fałszowanie jedno- i dwufrankówek.

— Dnia 4go kwietnia rozdawał minister handlu i przemysłu Rouher coroczne nagrody za bytło rzeźnicze.

— Ogłoszonemu w *Monitorze* sprawozdaniu z posiedzenia senatu na d. 29. marca, (kiedy przejściem do porządku dziennego zbył senat petycję na korzyść świeckiego panowania Papieża), nadał rząd takie rozpowszechnienie, jakiego nie dostąpiła dotąd żadna sesja korporacji państwa. Nietylko bowiem że ten numer *Monitora* poprzybiano do muru we wszystkich dzielnicach Paryża i gminach Francyi, ale także osobne odbicie sprawozdania sprzedawano po niskiej cenie po ulicach Paryża.

Szwajcarya.

(Korespondencja dyplomatyczna między Szwajcaryą a Sardynią.)

W sprawie sabaudzkiej przychodzi znowu trzy dokumentów dyplomatycznych, z których pierwszy jest powtórzeniem protestu Szwajcaryi przeciw przyłączeniu ziemstw Chablais i Faucigny do Francyi, a który to protest przedłożył dr. Kern w Paryżu. Dokument ten jest z dnia 29. marca, a poseł szwajcarski radzca państwa Tourte wręczył go hrabi Cavour'owi. Federacya szwajcarska uważa wszelkie obsadzenie ziemstw rzeczonych za nieusprawiedliwione niczem nadwężenie traktatów. W drugiej depeszy, którą p. Tourte wręczył hrabi dnia 30. marca po otrzymaniu zaspakajających oświadczeń na depeszę swoją z 28go, zawarta jest prośba do rządu sardyńskiego, by zwierchności swe cywilne i żandarmerię swoją pozostawił w Sabaudyi północnej, aż pokąd przedstawienia Szwajcaryi nie będą przez mocarstwa potwierdzone lub odrzucone. Odpowiedź hrabi Cavour'a na to żądanie p. Tourte jest taka: Hrabia Cavour do Pana Tourte i t. d.

„Turyn, 30. marca 1860.

Panie Ambasadorze!

Otrzymałem notę, którą mi Pan dnia 28go b. m. przesać raczyłeś, i w której w imieniu i z rozkazu rządu swego wniósł protest przeciw wszelkiemu przez Francję nastąpić mającemu obsa-

dzeniu cywilnemu i wojskowemu prowincyi sabaudzkiej, aż pokąd nie przyszłoby w tej mierze do porozumienia się między mocarstwami, co te neutralność gwarantowały, i między Szwajcaryą.

Uczucia dla federacyi szwajcarskiej, z którą się rząd królewski nie ukrywał, tudzież wyjaśnienia dane z wszelką uprzejmością i niezwołnością, powinny wzbudzić to przekonanie, że w sposób najbardziej przyjaźny uwzględnił obawy rady związkowej i że uważać to będzie za szczęście, jeśli według najlepszej chęci i możliwości będzie mógł zachować względy wynikające ze stosunków jego do kraju, który zawsze dawał mu dowody życzliwości sąsiedzkiej.

Postanowienia zawartego dnia 24go b. m. w Turynie traktatu, i do których odwołuje się nota przesłana mi przez Pana, nie przypuszczają tej myśli, jakoby Sardynia chciała nadwężać stanowisko nadane prowincjom rzeczonym na mocy układów kongresu wiedeńskiego. Jakoż i tak już nie zajdą żadną miarą następności, jeżeli rada związkowa zdaje się obawiać, i z którego to powodu dała Panu polecenie do wniesienia nowego protestu.

Ziemstwa neutralne Sabaudyi nie będą wprzód obsadzone przez wojska francuskie, aż pokąd ludność nie oświadczy się swobodnie względem dalszych losów swoich. Francya przejęła życzeniem, by sprawę tę załatwić w sposób dla wszystkich stron pożyteczny, spowodowała sama zebranie się konferencyi, która podać ma środek i sposób, by Szwajcaryą otrzymała taką rękojmię, jaką mocarstwa uważać zechcą za rzecz potrzebną.

Niech więc i rada związkowa stara się o spiesniejsze zwołanie tej konferencyi, a my jesteśmy tego przekonania, że wkrótce może przyjdzie do porozumienia, które wszelkie obawy uchyli.

Z wyrazem i t. d.

Hrabia Cavour.“

Włochy.

(Proklamacja Króla sardyńskiego do mieszkańców Sabaudyi i Nissy. — Protest księcia Ferdynanda w tekście włoskim.)

Król Wiktor Emanuel wydał do mieszkańców Sabaudyi i Nissy następującą proklamację w języku francuskim:

„Zawarty dnia 24. marca traktat postanawia, że połączenie Sabaudyi i Nissy z Francją nastąpić ma *za przyzwoleniem ludności* i potwierdzeniem parlamentu. A jakkolwiek przykra bardzo jest dla mnie rzeczą rozłączać się z temi prowincjami, które od tak dawnego czasu należały do państwa przodków moich, i z którymi wiąza mnie tyle wspomnień wspólnych, przecież widziałem się być zmuszony i to uwzględnić, że sprowadzona z powodu wojny zmiana terytoryalna uzasadnia i usprawiedliwia żądanie mego dostojnego przymierzeńca Cesarza Napoleona względem tego odstąpienia. Oprócz tego wypadało mi uwzględnić także i te niezmiernie usługi, jakie Francya Włochom oddała, jak niemniej i ofiary poniesione przez nią na korzyść niepodległości włoskiej, tudzież związki, jakie bitwy i traktaty między obydwojma krajami utwierdziły. Również niepodobna mi było zapoznać i tego, że z każdym dniem wzrasta się rozwój handlu, spieszność i łatwość komunikacji, tudzież rozmaitość ważnych innych stosunków Sabaudyi i Nissy z Francją. Wkońcu należy i to nie spuszczać z uwagi, że bliskie pokrewieństwo pochodzenia, języka i obyczajów coraz bardziej robią ściślejszemi te stosunki.

Jednakże ta wielka zmiana losów prowincyi rzeczonych nie będzie Wam gwałtem narzucona. Musi ona być wypadkiem dobrowolnego przyzwolenia Waszego. Taka jest szczerza wola moja, i taki też jest i zamiar Cesarza Francuzów. A by nie nie stawało na przeszkodzie swobodnemu objawowi życzeń Waszych, przeto odwołuję zamtąd tych wszystkich wyższych urzędników administracyjnych, którzy nie są rodem z krajiny Waszej, i postanawiam niezwłocznie w ich miejsce niektórych współobywateli Waszych, którzy a Was zasłużyli się na miłość i poważanie powszechne.

Śród takich stosunków uroczystych okazecie się godni tej chluby, jaką zjedналиście sobie. A idąc za innym losem postępujcie tak, by Francuzi powitali Was jako braci, których od pewnego czasu nauczono się cenić i poważać. Postępujcie tak, by przyłączenie się Wasze do Francyi było dalszym związkiem między obydwojma narodami, których zadaniem jest pracować wspólnie nad rozwojem cywilizacji.

Turyn, 1. kwietnia 1860.

Wiktor Emanuel. — Hrabia Cavour.“

— W wzorajszej Gazecie podaliśmy według *Independance belge* dosłowną ośnowę protestu J. M. Wielkiego Księcia Ferdynanda przeciw wcieleniu Toskanii do państw sardyńskich. Tymczasem ten sam dziennik belgijski otrzymał urzędowy tekst włoski, który w początkowych ustępach różni się od ogłoszonego pierwotnie przekładu francuskiego. Ze względu na historyczne znaczenie dokumentu przytaczamy odmienne ustępy z poprawnego autentycznego oryginału włoskiego:

„Drezdno 24. marca.

Pokąd w bolesnym, od 27. kwietnia 1859 do dnia dzisiejszego upłynionym okresie, mogliśmy się jeszcze oddawać nadziei, że prawdziwa miłość ojczyzny, uczucie prawa i słuszności, uszanowanie dla traktatów i słowo monarchy będą mogły powstrzymać bieg dzieła oblędu, które pod pozorem szczęścia Włoch zagraża Włochy na najsmutniejsze narażenie niebezpieczeństwa, unikaliśmy starannie mieszać się do tego ważnego sporu, bo tuszyliśmy z pewnością, że pierwsze słowo, z którym przyjdzie nam odezwać się

do naszego narodu, będzie słowem zupełnego zapomnienia przeszłości a wzajemnego szczęścia na przyszłość.

Dokonane jednak czyny tego zręcznego sprzysiężenia, co pod opieką i zasłoną sabaudzkiego tronu całe Włochy środkowe uwikłało w swe sieci i co najświętszego na ziemi dynastycznej poświęciło ambicji, wkładają na nas obowiązek podnieść głos w charakterze monarchy włoskiego i odwołać się do mocarstw europejskich broniąc naszych praw naruszonych i dobra naszych wielce ukochanych Toskanów i całego narodu.

Kiedy w pierwszych dniach r. 1859 nieporozumienia między Francją i Sycylią z jednej a Austrią z drugiej strony doszły do tego stopnia, że wojna zdawała się prawdopodobną, zaproponował rząd wielkoksiążęcy, wierny swej w podobnych stosunkach przestrzeganej już polityce, neutralność swego kraju gabinetom w Wiedniu, Paryżu i Londynie. Neutralność ta, przyjęta w Wiedniu miała być uznana i od innych gabinetów, kiedy zaskoczyły wypadki z 27. kwietnia.

Działania dyplomatyczne ustąpiły z pola przed rewolucją, którą od dawna przygotowywał rząd sardyński, jak tego dowodzi spóstrzeżony wieczorem dnia 26. kwietnia i zrana nazajutrz przyjazd ludzi, którzy stojąc wówczas w służbie sardyńskiej, przybyli przewodzić rewolucji i objąć rozkazy nad wielkoksiążęcym wojskiem.

W ten sposób ujrzał się nasz dostojny ojciec Wielki Książę Leopold II postawiony nagle w obec natargowych wymagań rewolucji. Przekonany był że wypadek wydanej już podówczas wojny nie zawisł zupełnie od zachowania Toskanii, i że jakkolwiek obrót mógł wziąć wielki ten bój, proponowana neutralność najlepiej odpowiadała widokom państwa. Pomimo to jednak chcąc wewnętrznym zapobiedz rozterkom powołał margrabię Lajatico, którego głos publiczny mienił tym człowiekiem, co najprędzej jeszcze może doprowadzić do pojednania; Wielki Książę polecił mu złożyć nowe ministeryum i powierzył mu ster zewnętrznej i wewnętrznej polityki, jaka mu się w tak ważnych stosunkach wyda najstosowniejszą. Margrabia Lajatico przyjął tę misję i opuścił pałac Pitti, aby się zająć jej wykonaniem.

Miejscem i doradcami, z którymi się układał aby odpowiedzieć dowodowi zaufania swego monarchy, było poselstwo sardyńskie i przewodzący powstania, którzy w niem główną stanęli kwaterą. Tu wytoczyły się narady nad potrzebą abdykacji J. M. Wielkiego Księcia Leopolda II, a margrabia Lajatico, co będąc umocowanym urzędukiem Księcia winien był bronić i utrzymywać jego powagę, nie miał niezbaczać z drogi honoru, pozwalając użyć się na posłannika tej nowej propozycji. Żądanie abdykacji sformułowane w tej samej chwili, kiedy książę uległ wymaganiom przewodzców rewolucji, postawiło go w jedno z tych przykrych sytuacji, gdzie należy już tylko słuchać głosu osobistej godności, której obrona zamykała w sobie i obronę prawdziwego dobra narodu.

Jego Cesarzew. Mość wzbranił się przyjąć tę ubliżającą propozycję, zaprotestowawszy w obec dyplomatycznego ciała przeciw wyrzadzonemu sobie gwałtowi, uciekł się do jedynego środka, jaki mu pozostawał w tem położeniu, t. j. wydalil się z kraju, w którym przeszkadzano mu wykonywać swą monarszą władzę i zabraniano ogłaszać swe rozporządzenia.

Niemce.

(Powrót byłego posła w Toskanii. - Konstytucja heska. - Wiadomości bieżące.)

Berlin, 7. kwietnia. Jak upewnia *Nowo-pruska gazeta* ma być poseł pruski przy dworach tokańskim, parmeńskim i modęńskim, szambelan i radca poselstwa v. Reumont powrócił temi dniami do Berlina. P. Reumont zajmował ostatnimi czasy w Florencji tylko czysto prywatne stanowisko, nie stojąc w żadnych stosunkach urzędowych z nowym rządem.

— Senat washingtonski przyjął rezolucję, by rząd przedłożył wszystkie dokumenta, które odnoszą się do wydalenia naturalizowanego amerykańskiego obywatela z Prus w r. 1857.

Kassel, 5. kwietnia. Jak słychać znajduje się już w druku nowa konstytucja heska, która ma odpowiedzieć zupełnie uchwale związkowej z d. 24. marca. Jestto konstytucja z r. 1852 z zmianami, jakie obie wniosły izby.

Księstwa Naddunajskie.

(Książę Miłosz niebezpiecznie chory. — Uchwały izb w Bukareszcie.)

Serbia. Gazecie temeszwarskiej donoszą z Belgradu z 5. b. m., że zgonu księcia Miłosza oczekują już z każdą chwilą.

Wołoszczyzna. Izba w *Bukareszcie* zajmowała się w ostatnich dniach sprawdzeniem wyborów. Potem przedłożono wniosek w sprawie uwięzionego księcia Stirbeja i izba zapewniła mu należyta satysfakcję. Administrator dystryktowy N. Opran, również członek izby, kazał uwięzić młodego księcia, i to spowodowało izbę powziąć następującą uchwałę: że na przyszłość nie może być żaden administrator dystryktowy obrany do izby prawodawczej i że p. Opran musi również wystąpić z izby. Każdemu administratorowi — powiadano — nadaje stanowisko jego największy wpływ w dystrykcie i jeśli by wybór jego do izby uznany został prawnym, stanęłaby w końcu całkiem ministeryalna izba, gdyż minister potrzebywałby tylko poumieszczać swoich stronników w dystrykcie, ażeby w swoim czasie złożyć izbę w swoim duchu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyń, 8. kwietnia. Mówią, że hrabia Cavour chce z wyboru prezydenta izby zrobić kwestję gabinetową. Rząd zaproponował na tę posadę Lanze, a opozycja Ratazzi'ego. — Cytadela Ferrary ma być mocno uzbrojona i wzmocniona nowymi fortyfikacyami. — Prowizoryczny gubernator w Chambery wydał proklamację, w której oznajmia bliskie głosowanie, ale połączenie z Francją uważa już za czyn dokonany.

Turyń, 9. kwietnia. Tutejszy gubernator podał się do dymisji. — Książę Napoleon miał przyjechać do Nissy.

Kopenhaga, 10. kwietnia. Podpułkownik Kaufman kurator uniwersytetu w Kiel, mianowany został wojskowym pełnomocnikiem przy niemieckim sejmie związkowym, a terażniejszy urząd jego zajmie Artur Reventlow.

Konstantynopol, 10. kwietnia. Książę Brabantu przyjechał tu wczoraj i Sułtan przyjmował go w pałacu Tophane. Dziś zaszczycił książę odwiedzinami swemi angielskiego posła sir Henry Bulwera.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. kwietnia.

Pod kolej żelazną: PP. Matkowscy Karol, c. k. porucznik i Włodzimierz, c. k. podporucznik, z Naborzec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. kwietnia.

PP. Małewski Jan, do Kajdaniec. — Jaworski Józef, do Korzelicy. — Ustrzycki Waleryan, do Unichowa. — Rulinger Józef, do Krakowa. — Br. Stecz, c. k. major, do Żółkwi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.99	+ 6.2°	94.5	póln.-zach	si mgła
2. god. po p-ł.	324.97	+ 13.4°	54.6	połud.-wsch.	" pochmurno
10. god. wiecz.	325.24	+ 7.6°	83.8	wschodni	" "

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „Lucya z Lammermooru.“

Jutro na scenie polskiej: „Dzwonnik z Notre-Dame“, dramat w 6 oddziałach z francuskiego.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 16 kwietnia: Wyzierzawienie podatku konsumcyjnego w Samborze, w Zbarażu i w Sanoku.

Dnia 18 kwietnia: Sprzedaż realności nr. 153 w Budzanowie. — Wyzierzawienie podatku konsumcyjnego w powiecie Delatyńskim w Stanisławowie a w powiecie Grodeckim we Lwowie.

Dnia 19. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 216 w Turce. — Sprzedaż starych materiałów za pomocą ofert w Winnikach. — Wyzierzawienie podatku konsumcyjnego w Samborze i w Tarnopolu.

Dnia 20 kwietnia: Sprzedaż realności nr. 210 w Brzeżanach. — Licytacja na zabezpieczenie potrzebnych budowli i reperacji dróg w obwodzie Brzeżańskim za pomocą ofert w Brzeżanach.

Dnia 23. kwietnia: Sprzedaż realności Olexego Foszki w Putilli. — Sprzedaż realności nr. 295 w Sadagurze. — Sprzedaż dóbr Choronówka i Ulucz w Przemyśle. — Licytacja na przebudowanie gościńca Brodzkiego za pomocą ofert we Lwowie. — Licytacja na dostarczenie różnych artykułów ekonomicznych do fabryki tytoniowej za pomocą ofert w Winnikach.

Dnia 24. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 375 w Manajowcach w Kotzmanniu.

Dnia 25. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 18 miasto we Lwowie. — Licytacja na wyrestaurowanie mostów w powiecie Nadworniańskim za pomocą ofert w Stanisławowie.

Dnia 26. kwietnia: Sprzedaż części dóbr Czyżków we Lwowie. — Licytacja na wybudowanie kościoła w Myszynie w Kołomyi.

Dnia 27. kwietnia: Sprzedaż dóbr Lipniki w Przemyśle.

Dnia 30. kwietnia: Sprzedaż dóbr Brzuszko i Huta wielka w Przemyśle. — Sprzedaż realności nr. 199¼ we Lwowie.

Kurs lwowski.

Dnia 13. kwietnia.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	19	6	27
Dukat cesarski	6	22	6	29
Półimperyj zł. rosyjski	10	70	10	90
Rubel srebrny rosyjski	2	7	2	11
Talar pruski	1	97	2	3
Polski kurant i pięciogłówna	—	—	—	—
Galic. listy zastawne za 100 złr. } bez	84	10	85	—
Galic. obligacje indemnizacyjne } kuponów	70	20	71	—
5% Pożyczka narodowa	78	—	79	—

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 13 kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 78.80 Metaliki po 5% za 100 zł. 68.50; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 857 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 186.80; niższo-aust. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 114.15. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 133 —. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. kwietnia.

1. Bług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W. austr. wal. po 5%	63.50	63.75
Z. pożyczki narod. po 5%	79.20	79.40
Z. r. 1851, ser. B. po 5%	95.—	95.50
Metaliki po 5%	68.20	68.30
dtto. „ 4 1/2%	59.75	60.—
dtto. „ 4%	53.75	54.—
dtto. „ 3%	40.—	40.50
dtto. „ 2 1/2%	34.25	34.50
dtto. „ 1%	13.60	13.80

Przez. do wyl. z r. 1834	365.—	365.—
„ 1839	123.—	123.25
„ 1854	95.50	95.75
Renty Como po 42 lir. aus.	16.—	16.25
Wyl. obl. dawn. po 5%	66.—	66.50
dlugu państ. „ 4 1/2%	57.—	57.50
„ 4%	52.—	52.50
„ 3 1/2%	45.—	45.50
„ 3%	62.—	62.50
Przez. do los. obl. dawn. dlugu państ. „ 2 1/2%	60.—	60.50
z proc. w kraju „ 2%	46.—	46.50
„ 1 1/2%	40.—	40.50
dtto. z procent „ 5%	66.—	66.50
za granicą „ 4 1/2%	57.—	57.50
„ 4%	52.—	52.50

B. Krajów koronnych	pien.	towar.
Niższej Austrii	90.—	91.—
Węgier	71.75	72.25
Ban. Tem., Krainy i Sławonii	70.50	71.—
Galicji	70.75	71.—
Bukowiny	68.80	69.—
Siedmiogrodu	68.75	69.—
innych krajów kor.	87.—	94.—
Z. klauz. los. r. 1867	—	—
Lom. wen. poz. z r. 1850	97.—	—
Wen. pożyczka z r. 1859	79.—	79.50

Dług Tyrolu	pien.	towar.
po 5%	66.—	66.50
„ 4%	52.—	52.50
„ 3 1/2%	45.—	45.50
Dług Saleburga „ 3%	38.—	38.50
„ 2 1/2%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	26.—	26.50
„ 1 1/2%	22.—	22.50

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł.	—	—
„ 2 1/2% za 100 zł.	13.—	14.—
„ 2 1/4% za 100 zł.	—	—
„ 2% za 100 zł.	—	—
„ 1 3/4% za 100 zł.	—	—

3. Akcje.

Banku nar.	864.—	866.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188.80	189.—
Niż.-aust. tow. eskont.	—	—
po 500 zł.	557.—	558.—
Póln. kolei po 1000 zł. m. k.	2000.—	2002.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	277.—	277.50
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. m. k.	179.25	180.25
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	130.—	130.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)	153.50	154.50
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 80 zł. (40%)	104.50	105.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
Kolej Bustelradzka po 500 zł. m. k.	643.—	660.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—	—
z wpłatą 60 zł. (30%)	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. m. k.	—	—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200.—

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 633, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs listów zastawnych w gal. stan Instytucie kredytowym.

Dnia 13 kwietnia

	zł.	cent.
Instytut kupił przez kupców 100 po wal. austr.	84	85
„ przedał „ „ 100 po	84	75
„ dawał „ „ 100	—	—
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	1	19

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	121.—	—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	439.—	440.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	210.—	205.—
Mostu łan. w Peszcie po 500 zł. m. k.	345.—	350.—
Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. m. k.	335.—	340.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne.

Banku naro-	6let. po 5% 100 — 101 —
dowego	10 „ 5% 96.50 97.—
w mon. kon.	przeznacz. do los. po 5% 91 — 91.50
na 12 m. 5%	—
Banku naro-	za 100 zł. 100 — —
dowego	przez. do los. po 5% 86.25 86.75
w wal. austr.	—
Gal. Tow. kred. po 4%	84.— 84.50

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	134.—	134.50
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.—	134.50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	84.—	85.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Lloyda za 100 zł.	91.50	92.—

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	100.—	110.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	118.—	119.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.75	38.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	113.25	—
Angsbura za 100 zł. w. p.-n.	113.25	113.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	113.50	—
Genoa za 100 lir. pi. m.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	100.35	100.50
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	132.—	132.—
Lugdan za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	52.65	52.70
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecja za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	19.20	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Dyskonto weks. Bank. nar.	5%	—
Procenta za zaliczki Bank. nar.	—	—
na pap. publ.	5%	—

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men.	6 zł. 26 5/10
dtto. pełnej wagi	6 „ 26 „
Korona	18 „ 14 „
Półkorona	„ „
Napoleonor	„ „
Rosyjski impery.	„ „
Kurs korony w e. k. kasach	13 zł. 50 c.

KRONIKA.

(Subskrypcje na nową pożyczkę państwa.) Podajemy z „Gazety wiedeńskiej“ następujący spis główniejszych subskrypcji na nową pożyczkę loteryjną w monarchii austriackiej, mianowicie subskrybowali:

Fundusz familijny najwyższego domu cesarskiego 500.000 zł.; najdosłejniejsi Arcyksiążęta 500.000 zł.; austr. instytut kredytowy dla handlu i przemysłu 7.500.000 zł.; dom bankierski barona S. M. Rothschilda 3.500.000 zł.; towarzystwo południowej i lombardo weneckiej kolei żelaznej 2.500.000 zł.; towarzystwo kolei państwa 2.000.000 zł.; towarzystwo północnej kolei Cesarza Ferdynanda 1.500.000 zł.; gmina stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia 1.000.000 zł.; dom handlowy S. G. Sina 1.000.000 zł.; dom handlowy J. H. Stamatel et Comp. 1.000.000 zł.; towarzystwo asekuracyjne Kotwica 725.000 zł.; deputacya giełdy w Tryeście 500.000 zł.; dom handlowy Leopolda Lämle w Pradze 500.000 zł.; dom wexlowy M. Schnappera 500.000 zł.; czeska kasa oszczędności 500.000 zł.; pierwsza austriacka kasa oszczędności w Wiedniu 500.000 zł.; dom handlowy synów H. Tedesco 500.000 zł.; dom handlowy M. Wodianer 500.000 zł.; dom wexlowy Epsteina 500.000 zł.; dom handlowy M. Königowartera 400.000 zł.; dom handlowy M. L. Biedermanna et Comp. 300.000 zł.; gmina miasta Tryestu 300.000 zł.; dom wexlowy Jana C. Sothen 300.000 zł.; towarzystwo żeglugi parowej na Dunaju 250.000 zł.; niższo-aust. towarzystwo eskontowe 250.000 zł.; dom handlowy Reyera i Schlicka w Tryeście 250.000 zł.; dom wexlowy Jana Ribarza 250.000 zł.; towarzystwo galicyjskiej kolei Karola Ludwika 200.000 zł.; dom handlowy Heniksteina et Comp. 200.000 zł.; dom handlowy F. Scheya 200.000 zł.; dom handlowy J. G. Schullera et Comp. 200.000 zł.; dom handlowy M. H. Weikersheima et Comp. 200.000 zł.; bracia Klein 200.000 zł.; dom wexlowy Wojciecha Zinner 200.000 zł.; Maurycy Zdekauer w Pradze 150.000 zł.; dom handlowy S. Murmanna spadkobierców 120.000 zł.; dom handlowy Roberta et Comp. 120.000 zł.; książę Jan Adolf Schwarzenberg 100.000 zł.; książę Wincenty Auersperg 100.000 zł.; książę Filip Batthyany 100.000 zł.; Jego Excelencya Eugeniusz hrabia Wratisław 100.000 zł.; baron Trenk Tonder 100.000 zł.; baron Jan Mayr 100.000 zł.; Assicurazioni Generali w Tryeście 100.000 zł.; domy handlowe: M. Löwenthal; J. M. Millera; A. J. H. Kanna; Jana Herringa; Filipa Gomperz; i braci Popper po 100.000 zł.; w Bernie 100.000 zł.; domy handlowe: Maxa Springera; synów Józefa Boschana i Edwarda Wienera po 100.000 zł.; styryjska kasa oszczędności 100.000 zł.; towarzystwo asekuracyjne „Vindobona“ 100.000 zł.; wiedeńskie towarzystwo Immobiliów 100.000 zł.; J. M. i H. D. Lindheim 100.000 zł.; c. k. architekt nadworny Leopold Mayr 100.000 zł.; familia Hardt 100.000 zł.; Jego Mość Cesarz Ferdynand 300.000 zł.; Jej Mość Cesarzowa Karolina Augusta 40.000 zł.; prywatna kasa Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia

Karola Ludwika 10.000 zł.; Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Zygmunt 20.000 zł.; książę Jan Liechtenstein 100.000 zł.; książę Kamil Rohan w Pradze 100.000 zł.; zię J. M. Scheibenhogena w Linu 100.000 zł.; dom handlowy Kollera et Comp. 100.000 zł.; zaprzysiężeni senzale giełdy wiedeńskiej 10.000 zł.; ajenci giełdy wiedeńskiej 86.500 zł.; dom wexlowy Oita i Missonga 80.000 zł.; niż. austr. główna kasa krajowa dla funduszów 61.950 zł.; fundacya Schlägl 60.000 zł.; morawski fundusz krajowy 60.000 zł.; H. F. et Rogge 60.000 zł.; Kasper Erdl 52.500 zł.; Ich Excelencye: hrabia Rechberg 50.000 zł.; baron Bruck 25.000 zł.; hrabia Nadassy 20.000 zł.; baron Thierry 10.000 zł.; książę Wincenty Auersperg w Linu 50.000 zł.; książę Karol Auersperg w Pradze 50.000 zł.; książę Karol Liechtenstein 50.000 zł.; masa księcia Dietrichsteina 50.000 zł.; domy handlowe: synów D. Ceitha; H. C. Poppa i Alexandra Schöllera po 50.000 zł.; S. Auspitz 50.000 zł.; i następujące partye po 50.000 zł.; mianowicie: J. G. Deutsch; Ludwik Ladenburg; Jan Viebig et Comp.; S. Lippmann; Józef M. Pfeiffer; Paweł Schiff; Sali Stera; Adolf Veit; powozeczny zakład wzajemnego zabezpieczenia kapitałów; czeska asekuracya ogniowa; fundacya Mölk; kolegium krajowe w Linu; fabryka papieru Kl. Neusiedler; Skene et Comp. w Bernie; gmina miasta Pesztu; S. F. Goldberga i synowie w Peszcie; Filip Koppely w Peszcie; S. G. Schönberger i synowie w Peszcie; dom handlowy W. P. Oesterreicher w Tryeście; dom handlowy Pasquale Revoltella; kasa oszczędności w Lublanie i przedsiębiorcy budowl. Kalster w Lublanie. (d. c. n.)

Dodatek tygodniowy Nr. 15.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Instytut Drohowyski. Dokumenta fundacyi i statutu instytutu Drohowyskiego.
- 2) Obraz wynikłości zarządu i stanu majątkowego zostających pod protektą Jej Excelencyi Maryi z hr. Baworskich hr. Goluchowskiej chrześcijańskich zakładów ochrony dla dzieci i niemowląt we Lwowie za rok skarbowy 1859.
- 3) Ceny drobnej sprzedaży we Lwowie, w ciągu czwartej Dekady bieżącego stulecia. Wykaz dziesięcioletni od roku 1832 po koniec 1841.
- 4) Zupy solne w Galicji i na Bukowinie. Wywar i sprzedaż soli w styczniu 1860 - 1859.
- 4) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilku lat późniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizję Starostwa Sanockiego, uskuteczniłą r. 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego, starosty rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563.